

Post Bellum – Příběhy našich sousedů
Základní škola Zárubova v Praze 12

SCÉNÁŘ

K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

doc. Eva Machková

VSTUP 1

9. květen 1945, deset hodin dopoledne...

První mírový den v Mladé Boleslavi....

„Tak jsme se jednou byli projít kousek jako na kraj Boleslavi a díváme se tak kolem sebe a za náma stál pán, najednou zvolal: „k zemi, letadla!“ A tam jako bylo vidět na obzoru taková malá letka asi 5,7 letadel a bylo vidět jak padaj ty bomby.“

Takto vzpomíná Eva Machková na osudný den svého rodného města, kdy letecké pumy berou život odhadem 148 civilistům a dalším stovkám ustupujících německých vojáků...

VSTUP 2

„Za tý války se žilo celkem normálně. Ta rodina fungovala normálně, ale byl jako trvale přítomnej strach. Strach z koncentráku, strach z prohlídek, z toho že prostě jednoho dne ti nacisti přijdou a budou chtít odvézt rodiče. To bylo prostě neustálý.“

Očekávaná zpráva o konci druhé světové války přichází 5. května z rozhlasu.

„A my jsme se pak s maminkou vydali do města, že se podíváme co se kde děje.“

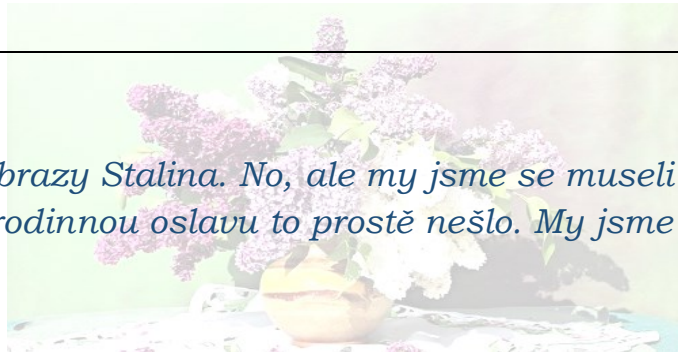
„Ale když jsme se vraceli, tak kolem nás začal střílejt nějakej Němec, kterej byl schovanej takhle za zídka v nemocnici. A my jsme se pak domu dostávali velmi dobrodružně, protože jsme museli.. vběhli jsme prostě do jízdárny a tam jsme pak nějakým plotem, v kterym byla díra, se dostali domu.“

VSTUP 3

A oslava konce války?

„Euforie vládla, samozřejmě. Šeříky a obrazy Stalina. No, ale my jsme se museli stěhovat. My jsme nemohli nějaký jako dělat rodinnou oslavu to prostě nešlo. My jsme měli spoustu práce se stěhováním.“

VSTUP 4

Paní docentka není jen váženou pamětnicí dějinných událostí, které změnilly mapu světa, ale především její zásluhou se změnila tvář pedagogiky – vytvořila teoretickou základnu oboru dramatická výchova a stála u zrodu Katedry dramatické výchovy na DAMU. Pojdme se společně s ní podívat nejprve na její studijní začátky...

„Já jsem se hlásila na filozofickou fakultu, kde tehdy byla divadelní věda. A tam jsem neuspěla... Takže mě poslali na pedagogickou fakultu, ale tam říkali: Vždyť vy přece nemáte učitelství jako obor zapsaný, nechcete jít na práva? Tak mi to poslali na práva.“

„Tam jsem strávila jeden semestr a pak se mi podařilo přestoupit na DAMU.“

VSTUP 5

Mladoboleslavské divadlo. Bohužel velmi krátká životní etapa...

„Divadlo je velice zvláštní prostředí. V každém zaměstnání nastane moment, kdy někoho povyšují a někoho nepovýšej. Ale v tom divadle to nastává každý měsíc.“

„Ty emoce tam prostě probíhaly celou dobu. A mně to nebylo příjemný.“

VSTUP 6

Po odchodu z divadla začíná pracovat jako ústřední metodička a organizuje amatérské přehlídky. V období socialismu to bylo zaměstnání více než frustrující.

„Vždycky ta přehlídka měla místní štáb, a v tom místním štábu byli nejrůznější lidi-funcionáři a vedoucí odboru kultury.“

„Prostě takovýdle papaláši, a jako jednat s těmahle lidma bylo vždycky obtížný, protože ničemu nerozuměli, ale všechno ovládali. A to byl strašnej problém...“

„Já jsem pak v tom 89 odcházela do důchodu s takovou úlevou, že to mám všechno za sebou, že si to nedovedete představit.“

VSTUP 7

Poklidný život důchodkyně si stihne užívat pouze tři roky...

„Začátkem ledna se ukázalo, že prostě školství nemůže bez dramatické výchovy žít.“

„Já jsem dlouho odolávala, ale tak přece jenom pak jsem se nechala umluvit, že jsem k 1. lednu 92 nastoupila na DAMU, kde jsem působila do roku 2018 a zakládala jsem katedru výchovné dramatiky.“

VSTUP 8

V roce 2019 přebírá cenu Hlávkovy nadace za celoživotní dílo a zde nabízíme její jednoduchý návod:

„Když píšu, tak musím taky myslet.“

VSTUP 9

Přestože publikovala mnoho odborných knih, sama se nejraději vrací k pohádkám. A právě jejími slovy o příbězích nejen pro děti se s Vámi loučíme...

„V pohádce najdete úplně všechno o životě, o rodině, o tom, jak se lidi vzájemně snášej - nesnášej. Není to jenom dobro a zlo.“

„Když se do toho začtete, tak je to úžasný.“